

GRANDIOSO West Side Sinfonietta | MOSZKOWSKI

West Side Sinfonietta

Marcin Danilewski - skrzypce

Paweł Maślanka - skrzypce

Hanna Hurkot - dyrygent

W programie:

MORITZ MOSZKOWSKI

Koncert skrzypcowy C-dur op. 30

- Allegro comodo
- Andante
- Vivace

Preludium i fuga op. 85 na orkiestrę smyczkową

Tańce hiszpańskie op. 12

- Allegro brioso
- Moderato
- Con moto
- Allegro comodo
- Bolero: Con spirito

Marcin Danilewski

Pochodzi z rodziny o dużych tradycjach muzycznych. Już w wieku 4 lat rozpoczął naukę gry na skrzypcach. Ukończył Uniwersytet Muzyczny w Warszawie w klasie Krzysztofa Jakowicza oraz Universität Mozarteum w Salzburgu. Jest laureatem wielu konkursów, m.in. Międzynarodowego Konkursu im. T. Wrońskiego w Warszawie i międzynarodowego Konkursu im. P. Czajkowskiego dla Młodych Muzyków w Kurashiki (Japonia). Koncertuje jako solista, m.in. z Orkiestrą NFM Filharmonia Wrocławska, Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Opolskiej, Tatrzańską Orkiestrą Klimatyczną, West Side Sinfonietta czy Salonorchester St. Moritz. Jako koncertmistrz gościnny współpracował z Mozarteumorchester Salzburg, Singing Europe Orchestra, Filharmonią Dolnośląską i Neue Lausitzer Philharmonie. Jest też cenionym kameralistą – występuje z Lutosławski Quartet, Silius Trio, Camerata Galiciana Trio i NFM Ensemble.

Jest koncertmistrzem NFM Filharmonii Wrocławskiej i orkiestry Camerata Pontresina.

Paweł Maślanka

Ukończył z wynikiem celującym studia na Uniwersytecie Muzycznym im. Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie prof. Krzysztofa Podejki. Jest laureatem kilku ogólnopolskich konkursów skrzypcowych, m.in. w Warszawie, Poznaniu, Gdańsku, Katowicach, Łodzi i Zielonej Górze.

W 2008 roku rozpoczął współpracę z orkiestrą Sinfonia Varsovia, z którą dokonał kilku nagrań płytowych oraz odbył liczne tournée w Polsce i za granicą. Od 2010 roku pełni funkcję koncertmistrza orkiestry Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie – z zespołem tym występuje również jako solista.

Jest współzałożycielem orkiestry kameralnej West Side Sinfonietta, złożonej z najznakomitszych muzyków filharmonii w Szczecinie i Wrocławiu.

Prowadzi również działalność pedagogiczną jako adiunkt w Akademii Sztuki w Szczecinie.

Hanna Hurkot

Urodziła się we Wrocławiu. W wieku 7 lat rozpoczęła naukę gry na fortepianie w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej im. Karola Szymanowskiego, którą kontynuowała przez 12 lat. W tym czasie brała udział w licznych konkursach, przeglądach i festiwalach pianistycznych o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym, koncentrując się głównie na muzyce kameralnej.

W roku 2016 rozpoczęła studia na kierunku dyrygentura symfoniczno-operowa w Akademii Muzycznej w Poznaniu, gdzie obecnie kształci się w klasie prof. A.M. Przemysława Neumanna. Od tego czasu miała przyjemność pracować z takimi zespołami jak Orkiestra Collegium F, Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Dolnośląskiej, Orkiestra Symfoniczna i Chór Akademii Muzycznej w Poznaniu oraz West Side Sinfonietta. Ponadto kształciła się na kursach dyrygenckich pod okiem Mieczysława Gawrońskiego, Marcina Sompolińskiego i Wojciecha Rodka.

West Side Sinfonietta

Zespół powstał z inicjatywy muzyków NFM Filharmonii Wrocławskiej i Orkiestry Symfonicznej Filharmonii w Szczecinie. Instrumentaliści obu znakomitych instytucji z regionu zachodniej Polski wymieniają się różnorodnymi doświadczeniami artystycznymi. Orkiestra nie jest prowadzona tradycyjnie przez dyrygenta, lecz przez skrzypków. Funkcję tę pełnią koncertmistrzowie Marcin Danilewski i Paweł Maślanka, którzy wraz z doskonałym kontrabasistą Jackiem Sosną stanowią trzon zespołu.

Repertuar West Side Sinfonietty jest bardzo bogaty, a szczególne miejsce zajmuje w nim muzyka kompozytorów wiedeńskich (Hadyna i Mozarta) oraz muzyka salonowa (rodziny Straussów, Lehára).

Orkiestra zawdzięcza swoje istnienie przychylności dyrektora Narodowego Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego we Wrocławiu, Andrzeja Kosendiaka, oraz dyrektora Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie, Doroty Serwy.

MORITZ MOSZKOWSKI

Piotr Urbański

„The Musical Times” żegnając **Moritza Moszkowskiego** (1854–1925) pisał o nim jako znakomitym, błyskotliwym pianiście i kompozytorze, którego najlepsze dzieła przeznaczone były na fortepian. Nekrolog informuje, że artysta nie odniósł sukcesu finansowego, ponieważ podjął niewłaściwe decyzje wydawnicze związane z brakiem ochrony prawnej swych dzieł w Rosji, Polsce i Niemczech. W rezultacie pod koniec wojny został bez grosza, a ostatnie lata życia spędził w nędzy, cierpiąc i fizycznie, i psychicznie. W Komitecie wsparcia kompozytora znalazł się sam Ignacy Jan Paderewski.

Przypomnijmy, że Moszkowski pochodził z żydowskiej (niemiecko-polskiej) rodziny osiadłej w jego latach chłopięcych w Breslau. Stąd rodzice przenieśli się do Dreżna, a następnie Berlina, który miał stać się jego domem na wiele lat. Ostatecznie porzucił to miasto dla Paryża (1897). Świetnie rozwijającą się karierę pianisty przerwały kłopoty zdrowotne. Od wczesnej młodości poświęcił się pracy pedagogicznej, a wśród jego uczniów znalazła się choćby przeświatna klawesynistka Wanda Landowska.

Dorobek kompozytorski Moszkowskiego jest i bogaty, i różnorodny. Zastąpił przede wszystkim jako autor muzyki salonowej – ponad dwustu miniatur fortepianowych, które – jak choćby słuchane dziś Tańce hiszpańskie – drukowano w zawrotnej liczbie egzemplarzy. Wspomniany nekrolog notuje, że „od dawna cieszą się one ogromną i zasłużoną popularnością”. „Tańce” opracowywano też

na różne zespoły instrumentalne, a także orkiestrę. O solidności warsztatu Moszkowskiego świadczą choćby Preludium i fuga na orkiestrę – ta ostatnia była, przypomnijmy, gatunkiem sprawdzającym umiejętności adeptów kompozycji w konserwatoriach.

W dorobku Moszkowskiego jest i opera, i poemat symfoniczny, i symfonia, i koncerty na fortepian oraz skrzypce. Docenić trzeba znakomite wyczucie obu instrumentów (Moszkowski był także dobrym skrzypkiem), inwencję melodyczną, sprawność harmonii i instrumentacji. Nieprzypadkowo na płytach wytwórni Hyperion koncert fortepianowy E-dur zestawiono z koncertem Paderewskiego, a skrzypcowy C-dur op. 30 (prawykonanie 1883) – Mieczysława Karłowicza.

Koncert skrzypcowy utrzymany jest w stylu wielkich koncertów romantycznych, wymaga niezwyklej wirtuozerii, która podporządkowana jest muzycznej treści. Co interesujące, w części pierwszej brakuje kadencji, którą zastępują trzy kilkutaktowe „improwizowane” ustępy. Zachwyca jednak przede wszystkim część wolna – o rapsodycznym charakterze, pełna liryzmu i intensywności emocji. W ostatniej zaś zwróćmy uwagę na trzydziesto-ośmiotaktowy fragment „perpetuum mobile”. Tylko liryczny temat poboczny wprowadza pewne uspokojenie, acz wkrótce pojawia się „cygański” taniec, zmierzający do pełnej radości kody.

Szanowni Państwo,

31 lipca 2020 roku miał premierę debiutancki album zespołu **West Side Sinfonietta**. Na płycie znalazły się utwory **Moritza Moszkowskiego: Preludium i fuga op. 85, Koncert skrzypcowy C-dur op. 30 i Tańce hiszpańskie op. 12**, które zespół prezentuje w dzisiejszym koncercie.

Nagrania dokonano w doskonałej akustycznie Sali Głównej Narodowego Forum Muzyki.

Płytę kupić można online:

<https://www.nfm.wroclaw.pl/sklep-nfm>.

Ministerstwo
Kultury
Dziedzictwa
Narodowego
i Sportu.

Filharmonia im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie – Miejska Instytucja Kultury
współprowadzona przez Ministerstwo
Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu

Szczecin